

9 Als een ceder op de Libanon

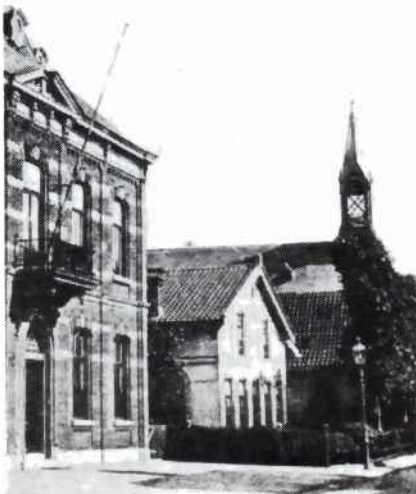
92 Een psalm. Een lied voor den sabbatdag.

13 De rechtvaardige zal groeien als een palmboom,
opschieten als een ceder van den Libanon;
14 geplant in het huis des HEREN
groeien zij in de voorhoven van onzen God;
15 zij zullen in den ouderdom nog vrucht dragen,
fris en groen zullen zij zijn;
16 om te verkondigen, dat de HERE waarachtig is,
minn' rots, in wien geen onrecht is.

Foto van Cornelis Boer op
zeventigjarige leeftijd.

Links het oude raadhuis van Aarlanderveen.
Daarnaast het huis van ouderling Boer.
Op de achtergrond de Maranathakerk.

Het verhaal van Cornelis Boer

Cornelis Boer werd in 1824 te Koudekerk geboren.

Hij trouwde met Jannetje Schouten, die 12 juni 1893 te Aarlanderveen overleed.

Het echtpaar had één zoon, die steenfabrikant werd.

Cornelis was 'bouwman' te Koudekerk en voelde zich al op jonge leeftijd aangetrokken tot de Afscheiden gemeente te Woubrugge.

In 1851 wordt hij vermeld als diaken, maar in 1853 behoort hij niet tot de ambtsdragers.

In 1855 is één van de afgevaardigden van Woubrugge op de classis Leiden ouderling C. Boer.

Op 22 november 1860 vergadert de kerkeraad van Woubrugge met de consulent ds. Sluijter in het nieuwe kerkje in Alphen.

C. Boer is dan ook aanwezig en wordt aangegeven als 'oud-diaken'.

Hij wordt per 3 maart 1861 ouderling van de Afscheiden gemeente van Alphen, maar blijft lid van de Afscheiden gemeente te Woubrugge.

Als deze gemeente 16 juli 1861 wordt opgeheven, laat hij zich 18 juli 1861 overschrijven naar Alphen. Hij is ouderling gebleven tot aan zijn dood.

Van de classis kreeg hij in 1860 toestemming om op zon- en feest-dagen 'voor te gaan in gebed en het voorlezen van een predikatie zolang er geen leraar is'.

Hij was praeses tijdens een vacature en verrichtte allerhande werkzaamheden.

Hij was met L. Boon zeer nauw betrokken bij alle bouwactiviteiten en schoot diverse malen geld voor of leende geld aan de gemeente.

Hij vestigde zich als rentenier in Aarlanderveen.

Hij werd gekozen als raadslid en zelfs benoemd tot wethouder van de burgerlijke gemeente Aarlanderveen.

Als raadslid en wethouder kon hij de kerkelijke gemeente van dienste zijn.

Cornelis Boer was de geestelijke spil van de gemeente.

Als hij sprak werd er geluisterd.

Uit de kwestie rond L. Boon in 1880 blijkt dat hij, in tegenstelling tot L. Boon, geen doordrammer was.

Leendert Boon had kritiek op hem. Hij vond dat Boer 'slap' handelde en 'de schijn van onoprechtheid jegens de kerkeraad had gewekt'.

Zulke uitspraken leest men niet van ouderling Boer in deze periode.

Eén keer wordt in de notulen een opmerking gemaakt over het optreden van praeses Boer tijdens een eredienst.

Een gemeentelid heeft voor en na het gebed op z'n klokje gekeken en daarbij geconstateerd dat het gebed van Boer 26 à 27 minuten heeft geduurd.

Dit wordt, zonder commentaar, in de notulen vermeld.

In de jaren negentig kan Boer fel reageren in kwesties rond de grensmoeilijkheden.

Hij waarschuwt alle ambtsdragers met de woorden:

'De Heere werkt, zijt voorzichtig en laat u bearbeiten; veeg de dauw des Heiligen Geestes niet weg'.

Hij is een echte A-man.

De ontwikkelingen na 1892 verontrusten hem.

Hij is geen groot voorstander van de zondagschool. Het gevaar bestaat namelijk, dat de ouders het onderwijs overlaten aan anderen.

Ook zet hij zich in om landelijk propaganda te maken voor een Theologische School, die enkel uitgaat van de kerken.

In de jaren 1898 tot 1903, in de periode van ds. Schuurman, reageert hij steeds feller in de grenskwesties.

Als ds. Schuurman in augustus 1903 afscheid neemt zit men nog midden in de problemen.

De notulen geven het afscheidswoord van ouderling Boer als volgt weer:

'Bedankt Z. Ew. voor de leiding der vergaderingen, die bij alle verschil van liefde sprak en tevens van gebondenheid aan Gods Woord.

Wij hebben een band van de hoogste liefde gevoeld aan elkaar; die liefde scheidt niet, ook bij het scheiden.

Wenscht Z. Ew. voor zijn persoon, arbeid en huisgezin den zegen des Heeren toe. De onverwelkelijke kroon, door den Heere beloofd aan Zijn getrouwe knechten wachtte U en geve haar schijnsel over uwen verderen levensweg.'

Na een ziekte van acht dagen overlijdt hij 4 februari 1905.

De Rijnbode geeft zijn overlijden en zijn begrafenis op de volgende wijze weer:

Aarlanderveen 1. z. In den ouderdom van ruim 80 jaren, is alhier Zaterdagavond overleden de heer Cornelis Boer. Gedurende 18 jaren was de heer Boer bijna onafgebroken lid van den raad en wethouder dezer gemeente; voorts poldermeester van den Hoogenwaardschen polder en gedurende 44 jaren lid van 't kerkbestuur of ouderling van de Geref. kerk alhier. Ofschoon de overledene in zijn jeugd betrekkelijk weinig onderwijs genoten had, was hij toch iemand van veelzijdige ontwikkeling en met kennis van zaken toegerust, welke hij zich in de school

des levens had eigengemaakt en bovenal onderscheidde de eenvoudige man zich in genoemde betrekkingen door bijzondere onpartijdigheid. Niet alleen verliest onze gemeente in hem een goed en geacht burger, en de kinderen een zorgdragenden vader, maar ook door de Gereformeerde gemeente, waarvan hij een steunpilaar was, zal zijn heengaan diep gevoeld worden. De heer Boer heeft ledige plaatsen nagelaten, die niet gemakkelijk door anderen zoo naar behooren zullen worden vervuld.

De begrafenis is bepaald op Donderdag a. s., des nam, 3 uren.

* * Heden ontsliep na een kortstondige ziekte, zacht en kalm, onze geliefde vader, behuwd- en grootvader, de Heer

CORNELIS BOER,

in den ouderdom van ruim 80 jaar. In de volle zekerheid des Geloofs, dat zijn Heiland, wien te dienen, zijn lust was, hem eene plaats bereid had, in het Vaderhuis, ging hij van ons; dit lenigt onze smart.

Wed. E. VAN LEEUWEN—
BOER.

H. J. BOER.

M. E. BOER—VAN LEEUWEN.

W. KAPTEIN.

A. KAPTEIN—VERBREE,
en Kleinkinderen.

Alfen a/d Rijn (l. z.),
4 Febr. 1905.

449

Aarlanderveen 1. z. Een groote schare van belangstellenden was Donderdagmiddag tegen 3 uur naar het kerkhof alhier getrokken, om getuige te zijn van de laatste eer, die aan den overleden heer Boer, in leven wethouder dezer gemeente, zou worden gebracht. Het was dan ook een indrukwekkende plechtigheid. Achter den lijkoets waaraan een prachtige krans van levende bloemen vanwege het gemeentebestuur was gehecht, volgden 12 rijtuigen, waarin familieleden, goede oude bekenden van den overledene, eenige predikanten, de kerkeraad der Ger. gemeente, de Edel-Achtb. Heer Burgemeester, de gemeenteraad met zijner secretarie, benevens eenige leden van het polderbestuur hadden plaats genomen, terwijl daar achter nog te voet een deputatie volgde, bestaande uit dames en heeren uit enkele verenigingen, waarvan de heer Boer bestuurslid was.

Aan de laatste rustplaats gekomen nam de kerkeraad de lijkkist van de begrafenisvereniging „Simplicitas" over en droeg persoonlijk den geliefden doode naar de groeve. Toen daarop de toegang tot het kerkhof voor het publiek was opengesteld, nam Ds. Schoemakers

het woord, om zooals Z. Eerw. zeide, bij deze groeve, niet alleen tot de aanwezige familie, vrienden en vriendinnen, zijne droefheid uit te spreken in het verlies van dezen vaderlijken vriend en raadman, aan wien de Ger. kerk in het bijzonder zooveel was verplicht, maar veeleer om een juichtoon te laten hooren, waar het oog thans verder rijkt dan het graf en broeder Boer de plaats inneemt, hem door zijn Heiland bereid in het Huis des Vaders met zijn vele woningen. Ook zijn wij niet hier gekomen om een lauwerkrans te leggen op het graf van den overledene, maar om in herinnering te brengen de groote gaven, door God geschonken in dezen broeder en om te getuigen van zijn onverdroten ijver en hartelijke toewijding; terugziende op dit alles, mogen we zeggen: „broeder Boer wij misgunnen u de ruste niet".

Aan het einde dezer toespraak zong men gezamenlijk het 7e vers van Psalm 89.

De vroegere pred. der Ger. gemeente, Ds. Impeta, thans te Katwijk, nam vervolgens het woord. Z. Eerw. wees op het voorrecht aan dezen 80-jarigen geschonken, om na gedurende 63 jaren

God te hebben mogen dienen op alle terrein des levens, alsnu in te gaan in de rust, die daar overblijft voor het volk van God.

Vervolgens herdacht de heer J. Eigenman den overledene in zijn bediening als ouderling van de Geref. kerk, er aan herinnerende wat de vurige broeder, die zij zoo zeer zullen missen, vóór de gemeente is geweest en hoe hij immer tijd en lust kon vinden om in het heerlijk werk van God te gaan, terwijl daarna Ds. H. de Koning van Mijdrecht, neef van den overledene, zijn oom herdacht in het familieleven, het uitsprak hoe hij zich van der jeugd af aan tot zijn oom voelde aangetrokken en hoe deze hem voor zijn volgend leven ten zegen is geweest; tevens bedankte Z. Eerw. namens de familie allen hartelijk voor de laatste eer aan zijn oom bewezen, niet het minst voor de waardeerende woorden door de vorige sprekers geuit.

Na dat nog, op verzoek van een der kerkeraadsleden het laatste vers van Ps. 72 was gezongen, verliet men den doodenakker, zich bewust een eenvoudige man te hebben achtergelaten, wiens nagedachtenis nog lang bij velen zal voortleven.